

РЕШЕНИЕ

№ 6453

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **857** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 2535 от 24.01.2020 година, подадена от К. Р. И., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу решение № ПИ-2/04.01.2019 г. на зам. директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), действащ в качеството на директор, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане за присъединяване с изх.№ С180022-105-0254136/23.08.2018 г., издадено от Б. П., публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата най-общо се излагат аргументи, че публичният изпълнител не е представил доказателствата, въз основа на които е приел съществуването на посоченото в разпореждането присъединено публично вземане, както и че същото е погасено по давност. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение на директора на ТД на НАП С. и отмяна на разпореждането за присъединяване.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт и в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по същество на спора, от фактическа страна се установява следното:

В ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е образувано изпълнително дело № 22090003713/2009 г., срещу К. Р. И., ЕГН [ЕГН] за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания.

От фактическа страна по преписката е установено, че с разпореждане за присъединяване изх. № С180022-105-0254136/23.08.2018 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място] е присъединено в производството по събиране на публични вземания по изпълнително дело № 22090003713/2009 г. по описа на ТД на НАП - [населено място], вземане към длъжника К. Р. И. в размер на общо 50 лева, представляващо глоба по Ф. № С570055/26.06.2014 г. издаден от СДВР, подробно описан в разпореждането.

Разпореждането е било оспорено от К. Р. пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 10-94-11-354/20.12.2018 г. По жалбата е постановено решение № ПИ-2/04.01.2019 г., с което е жалбата е оставена без уважение, а преписката е върната на публичния изпълнител при ТД на НАП С., за произнасяне по възражението на К. Р. И. за изтекла погасителна давност за задължение разпределено по образувано изпълнително дело № 22090003713/2009 г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 267 от ДОПК – директора на ТД на НАП.

Правилни са изложените от решаващия орган мотиви, предвид които преписката е върната за произнасяне от страна на публичния изпълнител по основателността на възражението за изтекла погасителна давност. По силата на чл. 225 от ДОПК публичният изпълнител разполага с правомощие да прекрати производство, ако приеме, че възражението за изтекъл срок на погасителна давност е основателно или пък да откаже да приложи института на давността. В случая липсва волеизявление на компетентния административен орган, поради което и преписката е върната за произнасяне от негова страна.

Съгласно чл. 217, ал.1 от ДОПК в производствата по събиране на публични вземания могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Съгласно чл. 217, ал. 2 от ДОПК присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми, като публичните вискатели се присъединяват с писмено заявление до публичния изпълнител, към което прилагат изпълнителното основание.

В разпореждане за присъединяване изх. № С180022-105-0254136/23.08.2018 г. е посочено по вид и размер публичното вземане, което се присъединява. С подадената жалба се оспорва по същество съществуването на задължение, произтичащо от глоба по Ф. № С570055/26.06.2014 г. издаден от СДВР.

Разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от ДОПК съдържа правното основание, даващо право на публичния вискател да иска присъединяване към вече образувано изпълнително дело срещу същия длъжник. Единствено релевантно обстоятелство, което трябва да бъде изследвано от публичния изпълнител, при разглеждане на искането за присъединяване е дали е налице годин изпълнителен титул, приложен към заявлението.

Видно от така изложеното, при събиране на публични вземания, публичния

изпълнител може да присъедини нов взыскател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице следните предпоставки: новият взыскател да е публичен, тоест да се касае за публично вземане, и да не е изготвено разпределение на събраните суми. Ако тези предпоставки са налице, преценката, дали да присъедини нов взыскател в изпълнителното дело или не, законодателят е предоставил на съответния административен орган. Съдебният контрол в случая обхваща само наличието на условията, визирани в чл. 217 от ДОПК.

В случая е налице образувано изпълнително дело изпълнително дело № 22090003713/2009 г., срещу К. Р. И., по което изпълнително дело не е извършено разпределение на събрани суми. В резултат на това и на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК публичният изпълнител разпорежда присъединяване в производството по събиране на публично вземане към изпълнително дело № 22090003713/2009 г., по описа на ТД на НАП - [населено място]. При тези факти се установява, че към момента на издаване на разпореждането за присъединяване, публичният изпълнител е упражнил законосъобразно предоставените му от закона правомощия. Това е така, защото съгласно разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 5 от ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на влязло в сила наказателно постановление. Общата уредба на санкциониране на маловажните административни нарушения, установени при извършването им, се съдържа в чл. 39 ЗАНН. Санкционирането на нарушението като маловажно следва да бъде предвидено изрично в специален закон, глобите се налагат на мястото на нарушението чрез издаването на фиш от контролен орган. За да бъде наложена санкцията по този ред, се изисква фишът да бъде подписан от нарушителя, с което удостоверява, че е съгласен да плати глобата и не оспорва установеното нарушение. Глобата подлежи на плащане в 7-дневен срок, а при неплащането ѝ в този срок, издаденият фиш има характер на влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за принудителното му събиране. Съществува правната възможност за лицето да оспори извършването на нарушението или размера на наложената му глоба при самото съставяне на фиша. Доказателства, установяващи такова обстоятелство не са представени пред публичния изпълнител, както и по делото.

От изложеното следва, че са налице предпоставките на чл. 217 от ДОПК и правилно от страна на публичния изпълнител е осъществено присъединяването.

Предмет на разглеждане в това производство е единствено действието на публичния изпълнител по присъединяването на вземанията, като установяване съществуването на тяхното основание, а и на техния размер следва да извърши в друго отделно производство. И в хода на административното обжалване, и пред съда, оплакванията на жалбоподателя са насочени към основането и размера на присъединените вземания, което не е предмет на разглеждане в това производство. Дали публичното задължение е било правилно определено по основание и по размер може да се установи само в хода на неговото оспорване.

Поради изложеното решение № ПИ-2/04.01.2019 г. на директора на ТД на НАП - [населено място], е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроцесуалните правила за неговото произнасяне и в съответствие с приложимите материалноправни норми и целта на закона.

По изложените съображения, Административен съд София-град, 16-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Р. И., срещу решение № ПИ-2/04.01.2019 г. на зам. директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., действащ в качеството на директор, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане за присъединяване с изх.№ С180022-105- 0254136/23.08.2018 г., издадено от Б. П., публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: